

Όλα Για Εκείνη

Κανελλία Τούντα

Εικονογράφηση: Stef's Illustrations

Γλαρόλυκοι

Κανελλία Τούντα

"Όλα για εκείνη"

Εικονογράφηση: Στεφανία Αϊβαλάκι

Επιμέλεια: Μάρω Κατσή

Άδεια χρήσης: Creative Commons BY-NC-SA 4.0

(Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή)

Ανεξάρτητες Εκδόσεις Γλαρόλυκοι

Απρίλιος 2023, έκδοση 1η

ISBN: 978-618-86336-8-1

Το παρόν μυθιστόρημα έχει γραφτεί χρόνια πριν την πανδημία. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι τυχαία και δείχνει πόσο "μπροστά" είναι η συγγραφέας...

Το βιβλίο είναι εμπνευσμένο και συνοδεύεται από το μουσικό κομμάτι του Χρήστου Κουλαξίζη "Μοναχική ύπαρξη". Για μια πιο ολοκληρωμένη εμπειρία ακούστε το κατά την ανάγνωση.

kutt.it/lonely

Πού διάολο είμαι; Τι συνέβη; Το κεφάλι μου με πεθαίνει! Χτύπησα; Ναι. Χτύπησα. Μες στον πανικό ένα από τα “ζωάκια” με πέταξε κάτω και χτύπησα. Ευτυχώς το πέτυχα με τ’ όπλο, πριν χάσω τις αισθήσεις μου. Διαφορετικά όλη η προσπάθεια θα πήγαινε χαμένη.

Πρέπει να σηκωθώ, να μπατάρω το κεφάλι στα γρήγορα και να συνεχίσω. Πρέπει να την βρω, όσο καιρό κι αν πάρει. Πρέπει να την δω. Θα με αναγνωρίσει, έτσι όπως έχω γίνει άραγε;

Πονάει το αναθεματισμένο! Λοιπόν, σύνελθε! Νερό, επίδεσμος κι έτοιμος. Όπλο στο χέρι και πάμε.

Χα, όπλο στο χέρι (!) Ποιος να μου το ‘λεγε; Καθηγητής Ιστορίας με όπλο στο χέρι. Εγώ τα μόνα όπλα που ήξερα ήταν αυτά που περιέγραφαν στα βιβλία. Και τώρα έχω σκοτώσει ένα σωρό πλάσματα χωρίς δεύτερη σκέψη.

Πώς φτάσαμε εδώ ρε γαμώτο; Θυμάμαι στις αρχές να είμαστε όλοι ενθουσιασμένοι με τις νέες τεχνολογίες. Θυμάμαι την επιστήμη ν' ανθίζει κάποια στιγμή, αλλά μας είχαν συνεπάρει τόσο πολύ τα καινούρια gadgets που την ξεχάσαμε. Είχαμε όλες τις πληροφορίες στα χέρια μας κι εμείς χρησιμοποιήσαμε την τεχνολογία για κάθε είδους αποχαύνωση.

“Ζωάκια”! Όπλο. Συγκεντρώσου. Μην χαλάς σφαίρες. Πάει το ένα. Γρήγορα το άλλο στα δεξιά. Αχ, είναι δύσκολο να συγκεντρωθώ με το κεφάλι να βαραίει έτσι. Αριστερά. Στο τσακ το γλίτωσες. Συγκεντρώσου και πονάς μετά με την ησυχία σου, βλάκα! Σκέψου εκείνη. Πρέπει να την βρεις. Σκότωσέ τα όλα τώρα! Έτσι μπράβο! Πω, δεν βοηθάει η πίεση της μάχης. Συνέχισε να σκέφτεσαι. Πού ήσουν; Α, ναι...

Είχαμε ξεχάσει πως χρόνια πριν μέχρι και κλωνοποίηση είχαν καταφέρει. Και δεν αναρωτηθήκαμε, δεν ψάξαμε τι άλλο μπορεί να έκαναν. Πού και πού έβγαινε καμιά είδηση, αλλά πλέον -αν δεν έχει και λίγο “σκάνδαλο”- δεν δίνουμε σημασία. Είπαν κάποια στιγμή κάτι για μαύρη τρύπα, ανέφεραν και ζωή σε άλλους πλανήτες, αλλά δεν συζητήθηκε και τόσο, όσο το μοντέλο που έκανε γυμνή φωτογράφιση. Μα εκείνοι συνέχιζαν. Και συνέχισαν ακάθεκτοι...

Άκουσα κάτι; Δες. Καμιά φορά κινούνται ύπουλα πλέον. Εξελίσσονται! Πίσω από εκείνο το φορηγό; Ανεβαίνει ο παλμός και το αίμα τρέχει πιο πολύ. Γαμώτο! Πρέπει να βρω κάτι να το δέσω καλύτερα αυτό. Δες και πίσω από εκείνο το αμάξι. Όχι! Εντάξει. Μόνος μου είμαι. Μόνος. Μα ούτε ένας άλλος άνθρωπος εδώ και τόσες μέρες; Βέβαια εδώ είναι και η μεγάλη φωλιά. Αλλά μόνο έτσι θα φτάσω γρήγορα κοντά της. Πού ήμουν; Α, ναι!

Συνέχιζαν βέβαια. Εδώ δεν αναρωτιόμασταν για τις ανακαλύψεις, θα καθόμασταν ν' ασχοληθούμε με το κατά πόσο οι επιστήμονες κάνανε πειράματα με πράγματα που δεν κατανοούσαν; Ζωή σε άλλους πλανήτες έλεγαν. "Μικροοργανισμοί μωρέ" είπαμε εμείς "δεν ήταν κι εξωγήινοι". Και δώσε πειράματα εκείνοι. Και δώσε εξαφανίσεις παιδιών. Και κανείς δεν τα συνέδεσε με τη βάση τους στην Πεντέλη, στο Τέξας, στο Τρίερ και σε όλα τα μέρη του κόσμου. Ποιος να τα συνδέσει; Γιατί ποιος ασχολήθηκε;

Γιατί ποιος κοίταξε πέρα από κάτι “παράξενους συνωμοσιολόγους”;

“Μπαμπά, τι είναι αυτά;” με ρώτησε η μικρή. “Πειραματόζωα λέγονται, αγάπη μου” της απάντησα ειλικρινά, έχοντας αρχίσει ήδη να φοβάμαι γι’ αυτήν τη φοβερή πρόοδο της επιστήμης. “Ααα, ζωάκια;” “Ναι, ζωάκια..!” Τι να της πω παραπέρα; Ήταν ακόμα 4 χρονών.

“Ζωάκια”. Έτσι παρέμεινε ακόμα και τώρα. Παιδιά με εξωγήινο οργανισμό μέσα τους τα οποία κατέληξαν να δραπετεύσουν από εκεί που τα κρατούσαν για έξι χρόνια - που ποιος ξέρει τι τους έκαναν; - κι άρχισαν να επιτίθενται σε κάθε ενήλικα και να κλέβουν τα παιδιά, χωρίς να ξέρουμε ακόμα πού τα πάνε και τι τους κάνουν.

Μόνο οι έφηβοι γλιτώσανε! Μόνο εκείνους δεν ήξεραν τι να τους κάνουν. Δεν καταλαβαίνουν αν είναι παιδιά ή ενήλικες κι απλά περιμένουν. Λες και κάτι αλλάζει με το που κλείσουν τα 18 κι επιτίθενται. Πού στο καλό το αντιλαμβάνονται;

Ακόμα να μάθουμε. Κι οι επιστήμονες άκρα του τάφου σιωπή. Εμ, βέβαια, όσοι ήταν υπαίτιοι για όλο αυτό το project είτε είναι νεκροί, είτε κρύβονται. Και οι υπόλοιποι ψάχνονται...

Μα πάνε 8 χρόνια από την πρώτη επίθεση και σε λιγάκι η μικρή κλείνει τα 18. Πρέπει να την βρω!

Κι άλλα! Στο κεφάλι κατευθείαν. Μην κοιτάς τα παιδικά τους μάτια. Σκέψου τη μικρή. Σκέψου πως δεν είναι πλέον άνθρωποι. Έχουν εξελιχθεί σε κάτι ζώδες. Σκότωσε τα, αλλιώς θα σε σκοτώσουν. Ακόμα χειρότερα, θα σκοτώσουν την κόρη σου! Όλα για την κόρη σου. Στο κεφάλι. Όλα για την κόρη σου. Το πέτυχες κι αυτό. Όλα για την κόρη σου. Άλλο ένα έμεινε. Πάει κι αυτό. Όλα για την κόρη σου...

Γαμώ την εφηβική επανάστασή μου μέσα! Ακόμα και σε τέτοιους καιρούς την περνάνε. Αλλά τι περίμενα; Κόρη της μάνας της. Δυναμική μέχρι αηδίας. Αυτό όμως θα την έχει σώσει τώρα: η δυναμικότητά της και η εξυπνάδα της. Το μόνο που φοβάμαι είναι πως έχει και καλή καρδιά. Δεν ξέρω αν είναι αρκετά σκληρή, για ν' αντιμετωπίσει τα "ζωάκια" στα ίσα. Η γυναίκα μου θα είχε καταλάβει νωρίτερα πού έχει πάει.

Ούτε να πενθήσω δεν πρόλαβα. Πώς θα το πω στη μικρή πως μέσα σε αυτόν τον χρόνο που λείπει η μαμά της πέθανε; Πώς θα της πω πως δεν πρόλαβα το "ζωάκι"; Έτσι κατάλαβα πως έγιναν πιο ύπουλα και κινούνται πλέον στις σκιές. Ας την βρω και θα βρω τον τρόπο να της τα πω όλα.

Έρχομαι, κοριτσάκι μου! Έρχομαι. Ο μπαμπάς δεν θα το βάλει ποτέ κάτω. Κι όταν σε βρω, υπόσχομαι να μην σε ξαναχάσω από τα μάτια μου! Ελπίζω να είσαι ακόμα με την παρέα σου. Ελπίζω να μην είσαι μόνη σου. Έρχομαι, κορούλα μου...

Όλα για την κόρη σου! Σφαίρα στο κεφάλι κατευθείαν. Μπράβο! Όλα για την κόρη σου...

"Μπαμπάκα;"

Γλαρόλυκοι

glarolykoi.net

Κανελλία Τούντα

kanellia.gr

facebook.com/kanellia.tounta

instagram.com/kanellia_tounta

Στεφανία Αϊβαλάκι

facebook.com/stou.mivida

instagram.com/stephanie.aivalaki

Άδεια χρήσης

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/

Στον πατέρα μου

Εσύ μέχρι πού θα έφτανες για εκείνον/η;

ΚΩΔ. ΠΕΚΑΠΕ ΠΑΡΗ ΜΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ ΑΙΩΝ ΚΑΚΙΑΡΧΑΝΤΗ

978-618-86336-8-1

Γλαρόλυκοι